

Devasa stadyumlar; Firavun'lardan, Nemrut'lardan Neron'lara, Roma'lılardan Bizans'a kadar tüm barbarlık ve zorbalık rejimlerinin, halkı hem eğlendirip avutmak, hem de uyutup, korkutup avucunda tutmak üzere hazırlanmış "kalabalıkları toplama ve behimi duygularına taptırma" mekânlarıdır.

Kendi zulüm ve sömürü saltanatlarını yürütmek üzere "uysal ve uygar vatandaş!" yetiştirmeye özen gösteren şeytani odaklar, bu "demokrat kölelerini" eğitmek için, ılımlı İslam anlayışıyla, camileri ve Cuma hutbelerini kullandıkları gibi, stadyumları ve futbolik hastalığını da kullanıp, beyinleri tutsak almaktadır.

İşte 670 milyon lira harcadığı ama yine de yuhalanmaktan kurtulamadığı stadyumda, Recep Erdoğan, bu futbolikleri "nankör balık" lara, ABD ve AB Tanrılarını ise, haşa "HALIK'A" benzetmiş, ama ne dediğini beyinsizler anlamamıştı.

Yani asıl önemli ve gizemli olan konu, Recep T. Beyin "HALIK-YARATICI" olarak kimi kast ettiğidir. Çünkü, her şeyin sahibi ve Maliki olan YÜCE ALLAH'ı kasteden birisinin, O'nun milyonlarca mağdur ve mazlumun hakkının stadyumlara yatırılmasına asla razı olmayacağını bilmesi gerekirdi. Yoksa Sn. Başbakan, ta Milli Görüş İstanbul İl Başkanlığı sürecinde kendisini keşfedip irtibata geçen Siyonist stratejist Abromowitz'ler tarafından reklam edilip, Erbakan'a rakip ve alternatif konuma getirilip, sonunda 28 Şubat tertibiyle iktidara eriştirilmesi nedeniyle, mecazi anlamıyla kendisini yaratan ve madalya takan Yahudi lobilerini mi, "HALIK" olarak nitelemekte ve "ey şeytani güçler, işte size hizmet ve minnet borcumu, milyonlarca aç ve muhtaç insanın hakkı olan 670 milyon lirayı bu çağdaş köleleştirme ve güdükleştirme merkezleri ve açık hava hapisaneleri olan stadyuma yatırmak suretiyle ödemekteyim, kıymetimi bilin ve çöp deliğine süpürmeyin" mesajı mı vermekteydi!?

Hem, Maide suresi 90. Ayetinde:

"Ey iman edenler; içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları, ancak şeytanın işlerinden olan birer necisdir. (pis ve kirli işlerdir) Öyleyse bunlardan (ve bu pislikleri yaptırıp yaygınlaştıranlardan) ayrılıp uzaklaşın; umulur ki felaha erersiniz" emrindeki "FAL OKLARI"nın; Piyango, Loto, Toto gibi çağdaş kumarları da kapsadığı ve bunlara kolaylık sağlayanların şeytanın taşeronu sayıldığı da bilinmeliydi.

Kapitalizm, halkı futbolla uyutmaktadır

Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla ve itirafıyla bir milyar liraya yakın (670 milyon) fazla para harcanmış; Galatasaraylılar çalışıp, zahmet çekmesinler, eğlensinler-eğlendirsinler, vatandaşı uyutup beyinleri körletsinler diye kocaman bir "stadyum" yapılmıştı. Sonra Başbakan stadın açılışına katılmış ve ısıklanıp yuhalanmıştı!.. Yuhalamışlar; çünkü insanlar aç ve işsiz, hasta ve çaresiz, mutsuz ve ümitsiz durumdaydı... Başbakan Erdoğan da bu yuhalamalar, ısıklar, protestolar karşısında stadyumu terk etmiş ve; *"Balık bilmezse Halk bilir"* buyurmuşlardı!..

Bize görede; **her şeyi bilen Halık'tır. Çünkü seni/sizi yani AKP zihniyetini orada yuhalatan da Halık'tır, Allah'tır... Allah, "böyle davranmakla yanlış yapıyorsun/uz, halkın parasını yanlış yere yatırılıyorsunuz" diye sizleri manen uyarmaktadır...**

İslâmiyet'te spor yapmak sevaptır ve özellikle tavsiye buyrulmaktadır. Ama futbol seyretmenin mânâsı yoktur; stadyumunda oturmanın sporla alakası yoktur.

Peki, bugünkü futbol, stadyum ve seyir nereden çıkmıştır?

Stadyum seyirciliği Yunanistan'daki çok tanrılı dinlerden kalmadır. Onlar arasında kavgalar, çatışmalar, savaşlar vardı. Tanrılar adına kulüpler oluşur, onlar kendi aralarında yarışmalar yapar; kendileri/kulüpleri yenince veya yenilince, güya tanrıları da yenmiş veya yenilmiş sayılırdı! **Bugünkü futbolu, sporları ve bunların seyirciliğini icat edenler de aynı mantıklıydı. Kapitalizmin yani tekel sömürü sermayesinin aslında "tek" hedefi vardır: İnsanları kendi kölesi gibi çalıştırmak ve eğlendirip oyalamak, böylece sömürerek yönetmek üzere beyinlerini uyuşturmak.**

İçki, kumar, eğlence vs ile insanları hem uyuşturur, hem onları da para ile yaptırır. Akşama kadar insanları işçi/köle gibi çalıştırır, sonra da her türlü uyuşturucu afyonu, eğlenceyi, seyri (stadyum ve TV seyirciliğini) en pahalı şekilde satar, sana verdiği parayı senin elinden geri alır! **Stadyumlardaki futbol seyirciliği de işte bu uyuşturuculardan biri olmaktadır.**

Akıllı Bir Başbakan Neler Yapmalıdır?

İşte; Sayın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve AKP zihniyeti, sömürü sermayesinin halkı uyutup aç bırakacak ve onları sömürüp soyacak mekanizmalara milyarları harcamaktadır! Üniversitelerimiz ilim yapmıyor. Sadece sömürü sermayesinin çözümlerine malzeme topluyor. Yani insanları daha iyi sömürebilmek için tesbitler yapıyor, sonra onların sömürüsü için çözümler öğretiyor. Çare ve çözüm yok, sadece "aktarma" var. **Akıllı, inançlı ve idealli bir başbakan bunu görür ve üniversiteler dışında ülkemizi muasır medeniyetin fevkine/üzerine çıkaracak ilim adamlarını toplar, bir "Bilginler Sitesi" kurar. Maddi ve manevi kalkınma projeleri hazırlatıp uygular.**

Çekilen Yuhalar Yanlışların İkazıdır!

Sayın Başbakanın dediği gibi "**Halık bilir**", amenna... Siz "**ilim**" ve hayırlı girişim yerine eğlenceye, seyirciliğe ve sömürü sistemine bu imkânları aktarırsanız...

Halkı

aç biilaç, sersefil, perişan, işsiz bırakırsanız... Açlıktan soygun yapan eşkıyaları üretip sokaklara salarsanız... O zaman açlıktan ölen çocukların, çaresizlikten intihar eden babaların günahını sırtlanırsınız. Yani manen sırtlanlaşırsınız.

Halık Taala'nın

bunları yapan biri için; "Tayyip kulum, çok iyi yaptın, buyurun Firdevs cennetine!" diyeceğini sanıyorsanız aldanırsınız..

İşte; -anlayanlara- stadyum açılışında çekilen yuh/ıslık bu yanlışların ikazıdır. Sen yuhalayanlara değil, yuhalatana yani Allah'a bakarsan demek istediğini anlarsın!

Mustafa Kemal ne diyor? "Elimizde tuttuğumuz meşale müsbet ilimdir" diyor. Bu meşale başımızın üstündeki müsbet ilim meşalesi mi olacak? Yoksa, futbol mabedi (!) denilen stadyumda seyredilen ayak topu mu olacak? Karar sizin ama sonuçları da maalesef hepimizin! **"Hak sillesinin sedası yoktur! / Bir vurdu mu devası yoktur!"**

[\[1\]](#)

AKP'nin en büyük şansı, böylesine bir muhalefete sahip bulunmasıydı. Rakip futbolcuların tamamı adeta, Recep Bey Milletin kalesine gol atsın diye, ona pas yetiştirmek için çırpınmaktaydı.

Örneğin; Başörtüsü İslam'ın simgesi ve inancın şuurlu ve onurlu bir biçimde sergilenmesi olduğu için, çağdaş zındıkların gözüne batmakta ve huzurlarını kaçırmaktaydı. Oktay Ekşi denen yeni CHP'li adamın, suretinin altındaki siretini-öz tiyniyetini yansıtan bir tavırla; ilerleyen yaşından-başından da utanmadan: "Kızlarımızın o

güzelliklerini türbanla sakladıklarını görünce üzülüyorum”

sözleri bu taifenin gizli inkârlarını ve İslam düşmanlıklarını açığa vurmaktadır. Çünkü onlar da biliyorlar ki örtünme Allah'ın emri ve Kur'an'ın kuralıydı.

Bu marazlı mantıklara sormak lazımdı:

Nice şehvet sapıkları, karılarınızın ve kızlarınızın başka özel ve güzel yerlerini de görmeye can atmaktaydı. Ama niye hiç kimse bunları herkesle paylaşmaya yanaşmazlar ve bundan hoşlanmazlardı? Çünkü örtünme ve edep fitri-doğal bir davranıştı; insanla hayvanın en belirgin farkları arasındaydı.

Yine İslam gıcıklığını “ulusalcılık” kılıfıyla sergileyen taife, ADD'nin himayesinde toplanıp, içlerinden bazılarının kapağı Meclise atması için, seçimlerde güç birliği yapmak üzere tartışırken, Ecevit çömezlerinden bir DSP'li:

“Ya bizi meclise taşıyacaksınız veya bir türbanlı o meclise sokulursa buna şaşmayacak ve katlanacaksınız!” diye, ağzından köpükler saçarak bağırmaktaydı.

Evet, bu zavallılar, Müslüman halkımızı AKP'nin kucağına atmak ve onu daha büyük bir oranla yeniden iktidara taşımak için ellerinden geleni yapmaktaydı. Bu “us”ları kararmış ulusalcılar böylesine zırvaladıkça; bunlar türbana Kur'an'a saldırdıkça, dindar kesimlerin mecburen AKP'ye sığınması kaçınılmazdı. Böylesi tutarsız ve duyarsız bir muhalefet varken AKP'nin hayırlı icraatlar yapmasına, hatta ülkemize ve devletimize yönelik tahribatlardan sakınmasına bile gerek kalmamaktaydı.

Ne diyelim; haydi durmayın beyler, türbana, Kur'an'a, İmam Hatip Okullarına saldırıp havlayın! Siz kutsallarımıza ve hukuki-resmi kurumlarımıza havlamazsanız, işbirlikçi ve emperyalist-siyonist hizmetçisi bu AKP, halkın oylarını nasıl avlayacaktı!?

Siz böylesine şeytani bir hınç ve hırsıyla Müslümanların yaşam tarzına hırlayıp halkı tırtırmazsanız, şu Millet ve maneviyat akrebi AKP, nasıl taraftar tavlayacaktı!?

Yamuklaşan ve ideolojik Donkişotluğa soyunan bazı yüksek yargı mensuplarının, Lisansüstü Sınav Kılavuzunu, "BAŞI AÇIK RESİM" şartı konulmadığı için iptal etmesi kadar, acaba şu kritik seçim öncesi AKP'ye daha kıyak bir pas atılır mıydı?

Demokrasi ve özgürlükleri sadece kendilerine reva görenlerin bu yaklaşımı tam bir çifte standart ve sahtekârlıktı. Sanki siz aya çıktınız da, füzeleriniz başörtüsüne mi takılmıştı?

Başörtüsü İslamiyet'in bir simgesi, medeniyetimizin bir değeri ve Milli kültürümüzün bir parçasıydı. Geleneklerimizin, güzel adetlerimizin ayrılmaz bir takısıydı. Ülkemizin ve medeniyetimizin çocuğu olanlar, geleneklerimizin en köklüsü olan başörtüsüne nasıl ve neden karşı çıkmaktaydı? Unutmayalım ki cumhuriyet ve demokrasi de; şimdi yasaklayıp ortadan kaldırmaya çalıştığınız başörtüsünü takan analarımızın kanı ile kazanılmıştı. Üstelik size göre "bir bez parçasından ibaret" olan başörtüsüyle uğraşmak, tam bir saldırganlık ve saçmalıktı. Bu milletin yasaklara ve zorbalıklara karşı olan tepkisi ortadaydı. O halde yapılan şey sadece ortamı kızıştırmaktan ve karışıklık çıkarmaktan başka bir şeye yaramayacaktı. Bu yasak sadece AKP'ye ve din istismarcısı kesimlere oy kazandıracaktı.

Başörtüsü yasağının, "kamusal alan safsatası ve laiklik laklakası" gibi uyduruk bahanelere sığınmadan, artık derhal kaldırılması lazımdı. Hiçbir devlet kendi milletinin inancına, ihtiyacına ve hayat tarzına aykırı kanunlar çıkarmazdı. Unutmayınız ki, bir türlü rahat bırakmadığımız bu çocukların ve Müslüman halkımızın kendini korumaya karşı refleksi vardı ve tepkisi çok sert olacaktı.

Erbakan'a yönelik 28 Şubat'ın yerli aktörlerinden ve Siyonist sömürü şebekesinin Türkiye sektörlerinden olan TÜSiAD zamanla liberalleşmiş, demokratikleşmiş olsa da, adı ve tadı aynı kalan 40 yıllık rantıye şantiyesidir. Başbakan'ın "aslında aynı sınıfız" deyişi de boşuna değildir.

Recep Bey'in darbeler ve iki darbe arası 24 Ocak'la palazlanmış, güçlenip, şımarmış büyük sermayeye; "laik-muhafazakâr; İstanbul-Anadolu; pembe-yeşil" ayrımından daha önemlisini; "sermaye ile ötekiler" in sınıf çelişmesini hatırlatması ilginçtir. Büyük sermaye yöneticisi "CEO"ların yüzde 73'ünün, TÜSiAD anketinde, "Yumurtalı protesto, ifade özgürlüğü değildir" dediğini; YÖK'ü protesto eden öğrencilerin "Marksist ve Leninist bir takım olduğunu" patronlara yetiştirişine; sınıfınızı, yerinizi bilin mesajı gibidir. Haklı olarak, "krizin (en azından onlar için)

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
25 Şubat 2011

teğet geçtiğini", bunu belki sevmedikleri bu hükümetin becerdiğini; büyük sermayeye hatırlatması bir nevi günah çıkarma girişimidir. Yine haklı olarak; üst üste kadın başkan seçip TÜSİAD'ın adını "İşadamı" diye bırakanların; kadın hakları, özgürlük, demokrasi deyip türbanlı kadınların eğitim hakkına karşı çıkanların ikiyüzlülüğüne değinmemesi de dikkat çekicidir.

Bir Devrimin Hatırası

Almanya'da edindiği tecrübelerle 1956 yılında Türkiye'nin ilk yerli motorunu imal edecek olan Gümüş Motor'u kuruyor.

Erbakan Hoca böylece, "millî sanayii"nin temelini atıyor. Ve 1960 İhtilali'nin generallerinin ilgisini çekiyor. 200'e yakın generale verdiği brifingde yerli araba üretme fikrini ortaya atıyor. Eskişehir Demiryolları Cer Fabrikası, dönemin Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel ikna edilerek Erbakan Hoca'nın emrine veriliyor.

16 Haziran 1961'de başlayan "Devrim Projesi", 22 mühendis, 1 mimar, Eskişehir Cer Atölyesi, Ankara, Sivas ve Adapazarı'ndaki TCDD fabrikalarının ustaları ve işçilerinin 129 gün süren çabaları sonucu gerçekleştiriliyor. Bu aşamada projeye 1.4 milyon lira ödenek ayrılıyor, fakat Devrim otomobilinin yapımı aşamasında bu ödenek 900 bin liraya düşürülüyor. Bütün olumsuzluklara rağmen omuz omuza verilerek ilk ve tek yerli otomobilimiz "Devrim" üretiliyor.

29 Ekim 1961'de Cumhuriyet törenleri için görücüye çıkartılan Devrim otomobiline benzin konulması unutulunca(!) büyük hayal kırıklığı yaşanıyor. Arabadan inen Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in "Batı kafasıyla otomobil yaptınız, fakat Doğu kafasıyla benzin ikmalini unuttunuz" sözleri tarihe geçiyor. Devrim otomobili, Türkiye'nin kalkınmasını istemeyen iç ve dış mihrakların sabotesine maruz kalarak, üretimi başlamadan sonlandırılıyor.

Bugün, Millî Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca'nın 1961'de gerçekleştirdiği ve sekteye uğratılan projenin elzemliği kendini daha derinden hissettiriyor. "Yerli araba" üretimi için TÜSİAD'cı "babalar"ın ortaya koyduğu 4 milyar dolarlık rakam ise millete yine bir kemer sıkırtacağına benziyor!..

Aslında Recep Bey'in ayaklarına gidip gönüllerini aldığı TÜSİAD'cı patronların asla ve kat'a yerli ve milli otomobil yapmayacağını, sahipleri Yahudi olan Batılı firmaların ürettiği motor ve diğer mekanizmalarını uyduruk bir kaporta ve aksesuar geçirilerek halkımızı aldatıp oyalayacaklarını ve Recep Bey'e oy kazandıracaklarını aklı eren herkes biliyor.

Oysa Bay Recep T. Erdoğan O Galatasaraylılara hibe ve hediye ettiği 670 milyon dolarla gerçekten milli ve yerli bir otomobil fabrikasının temellerini atabilirdi.

Ama bunu yapabilmek için Recep Erdoğan değil, Necmettin Erbakan olmak gerekirdi. Gerçi bu ikisini kıyaslamak bile, bir yıldızla ateşböceğini karşılaştırmak cinsindendi.

Recep Bey'in "yerli otomobil" horozlanmasına, Türkiye'yi 7 merhalede zayıflatıp parçalamak projesinin gizli mimarlarından Haim Nahum'un manevi varislerinden ve TÜSİAD'ın Yahudi üyelerinden JAN NAHUM'un sahiplenmesi ve diğer Yahudi-mason İSHAK ALATON'un AKP'ye hararetle destek vermesi, bu girişimin kofluğunu göstermeye yeterliydi.

İsmet İnönü'nün Statta Alkışlanması!

Başbakan Erdoğan'ın, Galatasaray seyircisi tarafından yuhalanması, bazılarının aklına İnönü'nün maç hadisesini getiriyordu.

Atatürk, 1936'dan itibaren dünyanın bir savaşa gittiğini görüyor ve 1921'de Fransızlarla yapılan anlaşma gereği ileride halledilmesi kararlaştırılan Hatay meselesini gündeme getirerek halletmek istiyordu. Başvekil İnönü ise "Fransa'ya karşımıza almamalım. Fransız'lar gurur yapar ve bir savaşa itiliriz." diyerek meseleye biraz ağır alıyordu. İşte bu farklı bakış tarzı iki lideri karşı karşıya getiriyor. Atatürk ile Başvekil İsmet İnönü'nün arasında sert tartışmalar yaşanıyordu... Sonunda Atatürk, İnönü'nün sağlık durumunu gerekçe gösterip 20 Eylül 1937 günü "bir buçuk ay" O'nu izinli sayıyor ve görevden alıyordu. Yerine de İktisat Vekili Celâl Bayar getiriliyordu. Artık Atatürk ve İnönü, ölünceye kadar görüşmüyordu.

Atatürk ile İnönü'nün yolları ayrıldıktan sonra, İnönü adeta yalnızlaşmıştır. İsmet Paşa böyle bir

ortamda sivil olarak hafta sonu Ankara'da bir maça katılma kararı almış ve Mustafa Kemal'e gözdağı vermek üzere, türbinlere kendisini alkışlatacak adamlarını belli yerlere yerleştirme organizasyonuna kalkışmıştır. Yaşananları Atatürk'ün özel Kalem Müdürü Hasan Rıza Soyak'ın anılarından dinleyelim:

İsmet Paşa'nın Şantaj Planı!

“Bir gün Köşk”te kış bahçesinin havuza bakan kısmında oturuyorduk. Atatürk yemek yiyor ve benim günlük işler hakkındaki maruzatımı dinliyordu. Rahmetli Salih Bozok telaşla yanımıza geldi, heyecanlı bir sesle şu haberi verdi: **“İsmet Paşa stadyuma gitmiş; halk kendisini şiddetle alkışlamış...”** Atatürk'ün gözleri parladı; yüzüne aşırı memnurluğunu ifade eden tatlı bir tebessüm yayıldı; sağ elini dizine vurdu:

“Ta, ta, ta, ta... Gördün mü büyük milleti?!.. Kendine hizmet edenleri işte böyle daima takdir ve hürmetle karşılar, aferin! Pek memnun oldum” dedi; sevimli arkadaşımız, herhalde başka türlü bir hareket bekliyordu ki Atatürk'ün bu sözleri karşısında hayretten donup kalmıştı.”

[\[2\]](#)

Oysa Atatürk'ün bu tavrı:

- Hem İsmet İnönü'nün “kendini ispatlama ve Mustafa Kemal'e bir nevi şantaj yapma” niyetini sezdiğini, ama böyle dolaylı restleri yemediğini.
- Hem, malum masonik odaklarca kışkırtılıp kullanılmaya müsait kimselere karşı tedbirli davranmak, ama ona karşı bütün planlarını ve gerçek duygularını da en yakınlarından bile gizli tutmak ve zahiren avutup umutlandırıcı tavırlar takınmak gerektiğini gösteriyordu.
- Atatürk'ün ölümüne kadar bir daha İsmet İnönü'yle görüşmemesi, hatta kendisinden sonra Cumhurbaşkanlığı için Mareşal Fevzi Çakmak'ı tavsiye etmesi de bu kanaatimizi doğruluyordu.

Üstad Süleyman Karagülle'nin güzel Tespitleriyle: Yeni ve Adil Medeniyet merkezi Türkiye, Mimarı ise Erbakan'dır.

İnsanlık ilk insan **Hz. Adem**'den itibaren **toplayıcılık, avcılık, çobanlık ve tarım dönemi** aşamalarını geçtikten sonra,

Hz. Nuh

zamanında

"Mezopotamya Medeniyeti"

ile kentleşmeye başladı. Beş bin yıllık uygarlaşma, "kentleşme" yani "medineleşme" çabası ancak 20'inci yüzyılın ikinci yarısında tamamlandı.

"Medenileşme, uygarlık" bir bakıma; insanların kendilerinin üretip kendilerinin tüketmesi yerine, **"birlikte üretme"** ve **"ayrı ayrı tüketme"** merhalesine geçiş anlamı taşımaktaydı.

Mezopotamya (Hz. Nuh), **İbrani** (Hz. Musa ve Hz. Davut, Hz. Süleyman), **Hıristiyanlık** (Hz. İsa) ve

İslâm

(Hz. Muhammed)

medeniyetleri

biner yıllık ömürleri ile var olmuşlardır. Hazreti Muhammed'den sonra nebi kapısı kapanmıştır. İsimlerini zikrettiğimiz medeniyetlerden sonra şimdi gelecek olan beşinci medeniyet, insanlık tarihindeki peygamberlerin bizzat önderlik etmeyeceği ama

"peygamberlerin vârisleri olan âlimlerin önderlik edeceği ilim ve içtihat medeniyeti" olacaktır.

İnsanlık bu **"yeni ilim medeniyeti"**ni başlatmakla mükellef kılınmıştır. Bize bu emri Cebrail getirmede, Kur'an Adil Düzeni kurmakla sorumlu tutmaktadır.

Hazreti Nuh'un üç oğlu vardı.

- Biri (**Sam**) Mezopotamya'da kaldı ve Sami medeniyetini kurdu.

- Biri (**Yafes**) doğuya gitti, oralarda Yafes medeniyetini kurdu.

-Biri (**Ham**) batıya gitti, Hint-Avrupa medeniyetini kurdu.

Dikkat edilirse, **Anadolu** ve **Türkiye**'de yaşayanlar, işte bu üç medeniyet havzasının merkezinde bulunmaktadır. Bugünkü **Anadolu halkı** her üç uygarlığın karışımıdır. Binlerce yıldır birlikte yaşadılar, evlendiler, anlaşır kaynaştılar ve bugünkü ulusu oluşturmuş vaziyettedir.

Türkiye'de Irk olarak **Türkler** (Yafes'in çocukları) öndedir.

Kur'an ve ilim dili olarak **Araplar** (Sam'ın çocukları) daha ileridir.

Teknoloji olarak **Avrupalılar** (Ham'ın çocukları) hâkimdir.

İstanbul Amerika'nın batısı ile Japonya'dan eşit uzaklıktadır.

İstanbul Afrika'nın güney ucu ile Rusya'nın kuzeyine eşit uzaklıktadır.

Türkiye Boğazları (İstanbul ve Çanakkale) Karadeniz'i Akdeniz'e bağlamaktadır.

Türkiye Asya ile Avrupa'nın köprüsü konumundadır.

O halde;

- Biz hem tarih olarak insanlığın merkezindeyiz.

- Hem de coğrafya olarak dünyanın merkezindeyiz.

Medeniyetlerin doğuş merkezi (Hz. Âdem'den Hz. İbrahim'e ve son olarak Hz. Muhammed ile noktalanın süreç) **Mekke**'dir; ama yaşam merkezi **İstanbul** olagelmıştır.

İnsan bedeninde nasıl iki merkez varsa (biri "beyin"de biri "göğüs"te kalp); insanlık için de iki merkez olması gerekmektedir ve geleceğin dünyasında insanlığın beyin merkezi **Mekke ise**, beden/yaşam merkezi

İstanbul

olacağı tarihi ve tabii bir gerçektir.

Türkiye yakın tarihi ile de medeniyet merkezidir. Malum olduğu üzere, medeniyetler iki ayrı medeniyetin sentezi ile doğup gelişmektedir.

"Yeni Medeniyet"; yani geleceğin **"Üçüncü Bin Yıl Medeniyeti"**, bir önceki **"İslâm Medeniyeti"**

nin

temellerini ve

"Batı Medeniyeti"

nin deneyim ve birikimlerini özünde cem edip çok daha yüksek bir seviyeye erişecektir.

Bu sentezi yapacak ulus ve ülke de **Türk ulusu** (Anadolu'da yaşayan Müslümanlar ve diğerleri) ile **Türkiye**'dir; Çünkü iki-üç asırdan beri, bu coğrafyada, bunun hazırlığı yürütölmektedir. Ve kader bu görevi bu bölgeye, bu coğrafyada yaşayanlara ve bu birikimi olanlara vermiş gibidir.

Bugünkü Avrupa Medeniyeti nasıl doğdu?

Önce İbrani Medeniyeti mensupları Batı Anadolu'ya gelip yerleştiler.

Sonra Avrupa'dan gelen Dorlar, Yunanlıları Yunanistan'dan sürdüler.

Dorlar'dan kaçıp Batı Anadolu'ya gelen Yunanlılar oradaki Yahudilerden ve doğudaki Sasaniler'den uygarlığı öğrendiler, Yunanistan'a döndüklerinde yeni uygarlık kurmaya giriştiler. Bu arada Kıbrıslı Zenon, Tevrat'ı laikleştirerek Romalılara hukuku öğretti. Roma hukuku ve imparatorluğu böyle meydana geldi.

Hazreti İsa geldi, insanlığa dinin farklı yönlerini öğretti, Hıristiyanlık oluştu ve gelişti. Büyük zulümler gören Hıristiyanlar sabrettiler. Roma İmparatorluğu (özellikle Bizans) Hıristiyanlığı kabul etti. Sonra ikiye bölündüler. Germanler Batı Roma İmparatorluğu'nu yıktılar ama Hıristiyanlığı kabul ettiler. Bugün de en güçlü olanlar bu kavimdir.

İslâmiyet bu coğrafyada ortaya çıkıp gelişmiş ve Endülüs'e (İspanya ve İber Yarımadası'na) kadar daha ilk senelerde ulaşıvermişti. Avrupalılar özellikle burada yani Endülüs'te İslâmiyet'in ve İslâm medeniyeti'nin hayatını ve gücünü bizzat görüp öğrenmiştir.

Bir taraftan **Emeviler** (Endülüs Devleti ve Medeniyeti), diğer taraftan **Osmanlılar** (Selçuklu ve Osmanlı Medeniyeti) Viyana'ya kadar dayanınca, **Avrupalılar** dirilip derlenmiş ve bu baskılar sonunda yeni bir uygarlık meydana gelmiştir.

Rönesans, reform derken; bugünkü Avrupa ve Batı Medeniyeti işte böyle zuhur etmiştir.

Şimdi insanlık "**Üçüncü Bin Yıl Medeniyeti**"ni kurmak üzeredir.

Hattâ diyebiliriz ki; **bu yeni medeniyetin "Türkiye"de temelleri atılmış, kutlu açılış hazırlıkları tamamlanmak üzeredir.**

Evet;

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
25 Şubat 2011

Merkezi **Türkiye** olmak üzere, "**yeni medeniyetin**" doğuşu uzak değildir. **Millî Görüş Hareketi** bu yeni hamlenin lokomotifi ve bu "**yeni medeniyet**" in mimarı yerindedir.

Avrupa'ya işçi olarak giden halkımız yani Türkler ve diğer Müslümanlar da oralara İslâmiyet'i ulaştırmıştır; hâlen de ulaştırmaya devam etmektedir...

Türkiye inşaallah çok yakın zamanda gerçek İslâmiyet'e dönecektir; hem de Emeviler'den önceki İslâmiyet'e yani İslâmiyet'in asıl özüne ve saf haline yönelecektir. Bu arada Batı dünyasında da yeni bir uyanış gerçekleşecektir...

Kimileri geçmişteki 'muhteşem yüzyıl' veya yüzyıllara takılıp oyalansın; bizim önümüzdeki döneme, gelecekte kuracağımız dünya düzenine ve medeniyete odaklanmamız gerekir.

[1] Milli Gazete / Reşat Nuri Erol / 25 01 2011

[2] Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ten Hatıralar, C.2, Yapı Kredi Bankası Yayınları, İstanbul, 1973, s.715